

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

Jgnatij profectus in spiritu. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

quidem vt de morte oppetenda, sed vt de abijcienda seueriore disciplina, & sæculi commodis repetendis magno quodam impetu cogitauerit. Verum in tantis tenebris ac procellis nutanti, & in magnum adducto periculum, peropportune radius diuinæ bonitatis affulfit, cuius beneficio diabolica discussa caligine, totius tentationis exordia progressusq. attente consideras, liquido comperit, omnes illos cōscientiæ stimulos, vanasq. suspiciones à malo spiritu fraudulenter immissas, ac proinde sine vlla dubitatione constituit, præteritæ vitæ labes, quod ad confessionem attineret, perpetua obliuione contererere. Atq. in hunc modum singulari Dei beneficio, non modo infelicem illam sui calumniandi miseriam ac pœnam euasit ipse, verum etiam alios curandi, qui eadem ægritudine laborarent, miram à patre luminum facultatem & scientiam est consecutus.

Ignatij profectus in spiritu. CAP. VII.

ISCIE igitur periculis perfunctus Ignatius, ac veluti auulsus ab vbere; maiores quotidie efficiebat in solida virtute processus. & quo acrior ac diuturnior probatio fuerat, eo magis idoneus euasit ad noua omnipotentis Dei charismata capienda: in quibus fuit illud eximium. Cum enim religionis causa ædem Pauli Apostoli extra oppidum peteret, & in ipso itinere ad Rubricatum amnem, qui Minorellam interfluit, constitisset; nec opinanti repente diuina quædam oborta lux est tâta, tamq. mirifica, vt momento pæne temporis nullo magistro quàm plurima clare perspexerit non solum de fidei Christianæ myste-

mysterijs, verum etiam de alijs vel subtilissimis philo-
 sophorum quæstionibus atq. decretis: quasi nitidissimo quodam in speculo perspicue cerneret ea,
 quæ post multam accuratamque lectionem, maximosque labores ac vigilias vix demum solent homines
 intelligentia comprehendere: atq. in eo cælesti prorsus intuitu, non sine summa animi voluptate
 diutius acquieuit. Quo tanto, tamque insigni accepto beneficio, cum ad agendas Domino gratias accessisset ad Crucem in propinquo defixam; oranti
 sese denuo in aëre spectrum illud obiecit, de quo diximus antea, sed (quæ nimirum virtus ac potestas est Crucis) nequaquam pari splendore vel pulchritudine.
 itaq. quod suspicatus pridem Ignatius fuerat, tum deniq. clare perspexit esse dæmonium. eodemq. deinde sæpius apparente, tātum abest vt moueretur,
 vt illud etiam baculo per cōtemptum abigeret. Atque eius fere generis per id tempus plane diuinitus alia multa percepit.
 Quodam die, dum indicta publica supplicatione Minoressæ religiosum agmen instruitur; & Ignatius interim beatissimæ Virgini pfallit,
 insistens gradibus templi Dominicani; subito in Deum ita rapta mens eius est, quasi per apposita quædam, & maxime illustria symbola, Trinitatis ipsius numen augustissimum cerneret distinctum personis, vnum essentia. Qua visione tanto gaudio est delibutus,
 vt neq. in ipso mox agmine lacrymis & singultui crebro temperare valuerit, neq. vero totum eum diem alia vlla de re, nisi de sanctissimo illo fidei Christianæ mysterio disputare: idq. tanta similium & exemplorum varietate & copia, vt cuncti obstupescerent. quinetiam per eos ipsos dies non dubitavit homo litterarum propemodum
ignarus

ignarus librum de Trinitate cōscribere quoquo potuit stylo: vsque adeo cælestes typi quos diximus, in eius memoria atq. intelligentia diuinas illas rerum altissimarum notiones impresserant. Ac licet antea quoq. & monadem in triade, & in monade triadem sanctissime coleret, suasq. & naturæ diuinæ cōmuniter, & separatim singulis personis preces hymnosq. persolueret; ab hoc tamē raptu longe studiosior & ardentior euasit in eodem officio pietatis; eamq. laudabilem consuetudinē ad extremū vsq. vitę retinuit, sic, vt præcipuam caperet voluptatem, & proprio quodam sensu rerum cælestiū afficeretur, quotiescumq. sanctissimæ Trinitati sacra perageret. Neq. vero fuit hic finis mirabilium visionum: si quidē rursus per significationes arcanas, & mystica quædā exempla, oblatu est eius mēti modus ipse, quem in huius vniuersitatis molitione summus ille rerū opifex tenuit: quas illustrationes atq. doctrinas, vt omnino vires naturales excedunt, sic postea negabat Ignatius posse verbis adumbrari, nedum exprimi. Præterea cum sacrificio Missæ in eodem tēplo Dominicano interesset, dum à sacerdote de more hostia salutaris attollitur, apertissime vidit Ignatius illa specie Christum Deum eundem & hominem verissime contineri. Factum est etiam aliquando (idq. ipsimet qui interfuere, testati sunt) vt alienatus à sensibus, à Completorio Sabbati ad alterum vsq. proximi Sabbati Cōpletorium in altissimo quodā excessu perstiterit; qua ipsa hora, multis adstātibus qui rei totius euentum attente exspectabāt, quasi è profundo somno excitatus, repente sustulit oculos, IESVM perquā suauiter inuocās. atq. interim pij quidā homines mortuū rati, vtiq. terræ mādassent, nisi cōtemplati

templati omnia diligentius, ac pertentato corpore, latentem in eo vitam ex tenui cordis palpitatione sensissent. Ad hæc, intento precationi, sese non semel tum Christus Dominus, tum Virgo mater ostendit. quibus, & alijs id genus clementiæ diuinæ subsidijs in recta fide vsq. adeo confirmatus est, vt etiam si nulla exstitissent Christianæ religionis monimenta vel testimonia, nequaquam tamen dubitasset, ex ijs tantummodo quæ Deo sibi aperiente cognouerat, mortem pro defensione catholicæ veritatis oppetere. & qui paulo ante vix vocalis nosset orationis vsu, paucis mensibus tantam rerum spiritualium peritiam, ac tantam Dei familiaritatem est nactus, vt quidam, eius omnia vel dicta vel facta curiose obseruantes, intempesta nocte supplicante animaduernerint (eleuante spiritu sarcinam corporis) quatuor circiter cubitis à terra sublimè: & quidem ex cõsortio sermonis Domini (quod de Moyse scriptũ legimus) tota facie mirũ in modũ radiante.

De studio collato ad proximos adiuuandos.

CAP. VIII.

VÆ omnia, quamquam egregia atq. expetenda per se, tamen eo pluris erant in Ignatio faciẽda, quo magis erant cũ aliorum fructu & vtilitate cõiuncta. Nam in ceteris ornamentis ac beneficijs, quæ in eum Deus plena manu cõgessit, illud equidem vel præcipuum duxerim, quod in tãto perfectionis ardore nõ dedit illi spiritũ solitudinis, animumve vni sibi vacante, sed Christianæ propagandæ fidei cupidissimũ, ac mire studiosum diuinæ gloriæ, salutisq. cõmunis. Cũ igitur acta
cuius